

Başvuru Numarası : 2018 / 4463
Toplantı Tarihi / Sayısı : 17.07.2019 / 92
Karar Numarası : 2019 / 45
Başvuran : N.S.
Adres : B. Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap : B. Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Adres : B. Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Müdürlüğü

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın ceza infaz kurumunda tek başına tutulmasından kaynaklı tutulma koşullarının tecrite dönüşmesi, ceza infaz kurumunda çıplak aramaya maruz kalma ve infaz koruma memurları tarafından fiziki saldırıya uğraması nedeni ile işkence ve kötü muamele yasağının ihlal edildiği, arkadaşlarıyla aynı odaya geçmek için başvurduğu ancak olumlu yanıt alamadığı, yatağının eski ve kirli olduğu, bel fitiğinden dolayı sağlığının olumsuz etkilendiği, yatağının değiştirilmesini talep ettiği, ancak buna da olumsuz yanıt aldığı, spor ve sohbet hakkının olmasına rağmen ortak alana çıkarılmadığı, görüş cezalarından dolayı ailesini uzun zamandır göremediği iddiaları ile bu iddiaların incelenmesi talebi

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuran, işkence ve kötü muamele iddialarıyla ilgili olarak 23.07.2018 tarihinde de başvuruda bulunmuştur. Söz konusu başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Ulusal Önleme Mekanizması Birimi tarafından yapılmasına karar verilmiştir. Başvurucunun iddialarıyla ilgili olarak 6701 sayılı Kanun'un 18 inci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca B. Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden yazılı görüş istenmiştir. Kurum İdaresi görüş bildirmiştir. Başvurana, 6701 sayılı Kanun'un 18 inci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca muhatabın yazılı görüşü iletilmiş ve söz konusu görüşe ilişkin olarak başvuran tarafından yazılı beyanda bulunulmuştur. Mezkur başvuru hakkında işkence ve kötü muamele iddiaları yönünden halihazırda yürütülmekte olan bir soruşturma bulunduğundan incelenemezlik kararı verilmiştir.

3. Başvuru 28.11.2018 tarihinde yapılmıştır.

4. Söz konusu başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Ulusal Önleme Mekanizması Birimi tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Başvurucunun iddialarıyla ilgili olarak 6701 sayılı Kanun'un 18 inci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca B Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden yazılı görüş istenmiştir. Kurum İdaresi görüş bildirmiştir. Başvurana, 6701 sayılı Kanun'un 18 inci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca muhatabın yazılı görüşü iletilmiş ve söz konusu görüşe ilişkin olarak başvuran tarafından yazılı beyanda bulunulmuştur.

III. OLAYLAR VE OLGULAR

6. Başvuranın işkence ve kötü muamele iddialarına ilişkin olarak daha önce B. Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusu yapıp yapılmadığı, devam eden bir soruşturma bulunup bulunmadığı, soruşturma başlatılmış ise sonuçlanıp sonuçlanmadığı ve nasıl sonuçlandırıldığı yada hangi aşamada bulunduğu hususu ilgi sayılı yazı ile sorulmuş ve 13/08/2018 tarih ve 2955 sayı ile kayda alınan cevabi yazı sunulmuştur.

7. B.Cumhuriyet Başsavcılığının cevabi yazısı doğrultusunda Başsavcılıkları tarafından yürütülen 2018/3816 soruşturma numaralı dosyanın bir sureti istenmiş ve soruşturma dosyasının sureti Kurumumuzca 17/09/2018 tarih ve 3445 sayı ile kayda alınmıştır.

8. Kurumumuzun 03/10/2018 tarih ve 3867 sayı ile kayda alınan Ceza İnfaz Sisteminde Sivil Toplum Derneği'nin (CİSST) faks belgesi ile başvuru hakkındaki iddialar yinelenmiştir.

9. Başvurucu N.S. İzmir 2. Sulh Ceza Hakimliğince 23/02/2015 tarihinde tutuklanmıştır.

10. Başvurucu güvenlik nedeniyle 29/03/2018 tarihinde İ Yüksek Güvenlikli ceza İnfaz Kurumundan B Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz kurumuna nakil olmuştur.

11. Başvurucunun B Yüksek Güvenlikli kapalı Ceza infaz kurumuna getirilmesi akabinde 3 kez çıplak aramaya maruz kaldığı, işkence gördüğü iddiası ve bu iddialara ilişkin olarak suç duyurusunda bulunduğu,

12. Başvurucunun suç duyurusu üzerine B. Cumhuriyet Başsavcılığınca 2018/3816 soruşturma dosyası üzerinden soruşturma başlatıldığı ve 18/07/2018 tarihinde “dosya bir bütün olarak değerlendirildiğinde müştekinin aldırılan doktor raporunda her hangi bir darp izinin bulunmadığının tespit edildiği, incelenen kamera kayıtlarında her hangi bir darp eyleminin olmadığı tespit edildiği, tüm bu nedenlerle müştekinin soyut beyanından başkaca kamu davasının açılmasını gerektirecek yeterlilikte ve nitelikte delil elde edilmediği anlaşıldığından” gerekçesi ile kovuşturma yapılmasına yer olmadığına dair karar verildiği, karara karşı başvuru avukatı F. D. tarafından B. Sulh Ceza Hakimliğine itiraz edildiği B. CBS tarafından kurumuza gönderilen soruşturma dosyası içeriğinden anlaşılmıştır.(itirazın akıbetine ilişkin dosya kapsamında bil bilgi bulunmamaktadır)

13. Başvurucunun başvuru konusu iddialara ilişkin olarak B. Cumhuriyet Başsavcılığınca 2018/ 6338 sayılı soruşturma dosyası üzerinden B. Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu görevlileri hakkında görevi kötüye kullanma suçundan soruşturma yürütüldüğü ve soruşturmanın derdest olduğu 13/08/2018 tarih ve 2955 sayı ile kayda alınan yazıdan anlaşılmıştır.

14. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü, 07.12.2017 tarihli yazısıyla N. S'ya yönelik eylem ya da suikast planlandığı hususunda duyum alındığını İ. Cumhuriyet Başsavcılığına iletmiştir.

15. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü, 02.02.2018 tarihli yazısıyla N S' nun barındırılmasıyla ilgili olarak;

-Adı geçeninin konumuna uygun güvenliğinin sağlanabileceği bölümde barındırılmasını,

-Kurum içi görüş ve benzeri şekilde odadan çıkması gereken durumlarda güvenlik tedbirlerinin en üst seviyeye çıkarılmasını,

-Kurum içi görüş ve benzeri şekilde odadan çıkması gereken durumlarda güvenlik tedbirlerinin en üst seviyeye çıkarılmasını,

-Hükümlünün kesinlikle diğer hükümlü/tutuklularla bir araya getirilmemesini,

-Adı geçenin telefon, mektup, faks gibi iletişimleriyle görüşme kayıtlarının özel olarak incelenmesini, tespit edilecek özel durumların ise Genel Müdürlük ve Savcılık ile paylaşılması gerektiğini İ. Cumhuriyet Başsavcılığına iletmiştir.

16. Başvuran, 17.09.2018, 02.08.2018, 26.10.2018, 10.10.2018, 05.10.2018 tarihlerinde avukatları ile, 01.10.2018 tarihinde kardeşinin çocuğu ile, 01.10.2018 tarihinde kardeşi, eniştesi ve yakınlık derecesi belirtilmemiş bir diğer akrabası ile görüşme gerçekleştirmiştir.

17. Başvuran, 03.08.2015 tarihinden 20.09.2018 tarihine kadar 36 adet disiplin cezasına mahkûm edilmiştir. Bunlardan 16 tanesi ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma, 5 tanesi bazı etkinliklere katılmaktan alıkoyma, 5 tanesi haberleşme veya iletişim araçlarından yoksun bırakma veya kısıtlama, 5 tanesi ücret karşılığı çalışılan işten yoksun bırakma, 5 tanesi ise hücreye koyma cezasıdır.

18. NS 'nun işkence ve kötü muamele iddiaları daha önce de Kurumumuza iletilmiş olup başvuru hakkında "yargı organlarınca görülmekte olan" bir konuya ilişkin olması hasebiyle incelenemez bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

19. Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Kişinin dokunulmazlığı, maddî ve manevî varlığı başlıklı 17. Maddesine göre; "Herkes, yaşama, maddî ve manevî varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir ve Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tâbi tutulamaz."

20. 20.4.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun 9'uncu maddesinin (i) bendinde, Kurumumuzun "özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek" le görevli olduğu düzenlenmiştir.

21. Aynı Kanunun 17 nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

22. Aynı Kanununun Başvurular başlıklı 17. Maddesinde; "(2) İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder. Bu taleplerin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi hâlinde Kuruma başvuru yapılabilir. Ancak Kurum, telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ihtimali bulunan hâllerde, bu şartı aramadan başvuruları kabul edebilir. (4) Yasama ve yargı yetkilerinin kullanılmasına ilişkin işlemler, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu

kararları ile Anayasanın yargı denetimi dışında bıraktığı işlemler başvurunun konusu olamaz. (8) 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (i) bendi kapsamında yapılan başvurular hakkında da bu madde hükümleri uygulanır. (9) İşleme konulmayacak başvurular ve gerekçeli kabul edilmezlik kararları ile başvuruya ilişkin diğer usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

23. 24.11.2017 tarih ve 30250 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 35.maddesi “a) Başvurucu gerçek kişi ise; 1) Adı, soyadı ve imzası, 2) Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları için vatandaşlık kimlik numarası, yabancılar için pasaport numarası, uyruğu ve varsa kimlik numarası, 3) Tebligata esas yerleşim yeri veya iş adresi, 4) Aleyhine başvuru yapılan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, başvuru konusu ve talep, 5) İlgili tarafa başvuru tarihi ve ilgili tarafın cevap tarihi, 6) Varsa bildirim esas elektronik posta adresi, telefon ve faks numarası eklenir.”

24. Aynı yönetmeliğin 37. maddesi “Başvurucu, Kuruma başvurmadan önce Kanuna aykırı olduğunu iddia ettiği uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder. Talebin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi hâlinde Kuruma başvuru yapılabilir. Ancak Kurum, telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ihtimali bulunan hâllerde, birinci ve ikinci fıkradaki şartları aramadan başvuruları kabul edebilir.”

25. Aynı Yönetmeliğin 48. Maddesi uyarınca;

(1) Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda;

a) Kurumun görev alanına girip girmediği,

b) Kurumda incelenmekte ve araştırılmakta olan bir başvuruyla sebepleri, konusu ve taraflarının aynı olup olmadığı,

c) Kurum tarafından daha önce sonuçlandırılan bir başvuruyla, sebepleri, konusu ve taraflarının aynı olup olmadığı,

ç) Yargı organlarında görülmekte olan veya yargı organlarınca karara bağlanmış uyuşmazlıklara ilişkin olup olmadığı,

d) Kuruma başvurmadan önce Kanuna aykırı olduğu iddia edilen uygulamanın düzeltilmesinin ilgili taraftan talep edilip edilmediği,

e) Belli bir konuyu içerip içermediği,

f) Başvuruda bulunması gereken bilgilerin yer alıp almadığı yönlerinden incelenir.

26. 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun Yüksek güvenlikli kapalı ceza infaz kurumları başlıklı 9. Maddesi uyarınca “ Yüksek güvenlikli kapalı ceza infaz kurumları, iç ve dış güvenlik görevlilerine sahip, firara karşı teknik, mekanik, elektronik ve fizikî engellerle donatılmış, oda ve koridor kapıları sürekli kapalı tutulan, ancak mevzuatın belirttiği hâllerde aynı oda dışındaki hükümlüler arasında ve dış çevre ile temasların geçerli olduğu sıkı güvenlik rejimine tâbi hükümlülerin bir veya üç

kişilik odalarda barındırıldıkları tesislerdir. Bu kurumlarda bireysel veya grup hâlinde iyileştirme yöntemleri uygulanır.

(2) Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına mahkûm olanlar ile süresine bakılmaksızın, suç işlemek amacıyla örgüt kurmak, yönetmek veya bu örgütün faaliyeti çerçevesinde, Türk Ceza Kanununda yer alan; ... b) Kasten öldürme suçlarından (madde 81, 82), Mahkûm olanların cezaları, bu kurumlarda infaz edilir.

(3) Eylem ve tutumları nedeniyle tehlikeli hâlde bulunan ve özel gözetim ve denetim altında bulundurulmaları gerekli olduğu saptananlar ile buldukları kurumlarda düzen ve disiplini bozanlar veya iyileştirme tedbir, araç ve usûllerine ısrarla karşı koyanlar bu kurumlara gönderilirler.

27. 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun Zorunlu nedenlerle nakil başlıklı 56'ncı maddesi uyarınca "Kurumların elverişsiz ve yetersiz kalması, kapsama gücünün aşılması, kullanılamaz hâle gelmesi, asayiş, güvenlik, doğal afet, yangın ve büyük onarım gibi zorunlu nedenlerle başka kurumlara nakledilmeleri gerekli görülen hükümlüler, yargı çevresi dışında Adalet Bakanlığınca belirlenen ve konumlarına uygun olan diğer kurumlara nakledilebilirler."

28. 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun tutukluların barındırılması başlıklı 113'üncü maddesi uyarınca " (1) Tutuklular, maddî olanaklar elverdiğince suç türlerine ve taşıdıkları güvenlik riskine göre ayrı odalarda barındırılırlar. Aralarında husumet bulunanlar ile iştirak hâlinde suç işlemiş olanlar aynı odalarda barındırılmazlar ve birbirleri ile temas etmelerini engelleyecek tedbirler alınır."

29. Adalet Bakanlığının 17/6/2005 tarihli Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri Yönetmeliği'nin 6. Maddesi uyarınca;

"Gözlem ve sınıflandırma merkezi, ağırlaştırılmış müebbet hapis, müebbet hapis veya iki yıldan fazla süreli hapis cezasına mahkum olan hükümlülerin kişisel özellikleri, bedensel, akli ve sağlık durumları, suç işlemekten önceki yaşamları, sosyal çevre ve ilişkileri, sanat ve meslek faaliyetleri, ahlâkî eğilimleri, suça bakış açıları, hükümlülük süreleri ve suç türleri belirlenerek, durumlarına uygun infaz kurumlarına ayrılmaları ve bunlara göre saptanacak infaz ve iyileştirme rejiminin uygulanmasını; işledikleri suç tiplerine, gösterdikleri eğilimlere, tutum ve davranışları nedeniyle sıkı gözetim ve denetim altında bulundurulmaları gerekip gerekmediğine göre yüksek güvenlikli ceza infaz kurumlarına veya normal güvenlikli ceza infaz kurumlarına veya açık ceza infaz kurumlarına gönderilmelerini sağlamakla görevli ve yetkilidir."

30. 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun kısıtlayıcı tedbirler başlıklı 115'inci maddesi " (1) Tehlikeli hâlde bulunan, delil karartma tehlikesi olan, soruşturmanın amacını veya tutukevinin güvenliğini tehlikeye düşüren veya suçun tekrarına olanak verecek davranışlarda bulunan tutuklulara soruşturma evresinde Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde hâkim veya mahkemesince aşağıdaki tedbirler uygulanabilir:

a) Tutuklunun tek başına, sıkı bir rejim altında muhafaza edilmesi ve kaldığı odanın kamera ile izlenmesi.

b) Belirli süre ile dışarıyla ilişkisinin, ziyaretçi kabulünün ve telefon görüşmelerinin kısıtlanması.

c) Gerekiyorsa kendisine veya başkalarına zarar vermesini önleyici biçimde hazırlanmış özel bir odada barındırılması ve kaldığı odanın kamera ile izlenmesi.

d) Saldırganlık göstermesi hâlinde belirli süreyle kelepçelenmesi veya hareketlerinin engellenmesi.

e) Yüksek güvenli bir kuruma nakledilmesi.”

31. Adalet Bakanlığı'nın Ceza İnfaz Kurumlarının Tahsisi, Nakil İşlemleri ve Diğer Hükümler Hakkında 45/1 sayılı Genelgesi'nin "Ortak Etkinlikler" başlıklı üçüncü bölümünde aşağıdaki hususlar düzenlenmiştir:

“(1) Hükümlü ve tutuklular işledikleri suçlara, kurumdaki davranışlarına, ilgi ve yeteneklerine göre gruplandırılarak, güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde, kendileri için hazırlanmış iyileştirme programları çerçevesinde eğitim, spor, meslek kazandırma ve çalışma ile diğer sosyal ve kültürel faaliyetlere katılırlar. Bu faaliyetler yüksek güvenli kurumlar ile diğer kurumların yüksek güvenli bölümlerinde on kişiyi aşmayacak gruplar hâlinde yürütülür. Programların süresi ve katılacak hükümlü tutuklu sayısı her programın özelliği, güvenlik koşulları ve kurumun olanakları dikkate alınarak idare ve gözlem kurulunca belirlenir. İyileştirme programlarının amaca aykırı sonuçlar verdiği tespit edilen hükümlü ve tutuklular yönünden bu uygulamaya son verilebilir veya gerekli değişiklikler yapılabilir.

(13) Güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde, idare ve gözlem kurulu tarafından belirlenen istekli hükümlü ve tutuklular, 10 kişiyi aşmayacak gruplar hâlinde ve idarenin gözetiminde, açık görüş alanlarında veya diğer ortak yerlerdeki sosyal faaliyetler çerçevesinde haftada toplam 10 saati aşmamak üzere sohbet amacıyla bir araya getirilebilir. Bu faaliyet hafta içerisinde açık görüş, avukat ve ziyaretçi görüşlerini aksatmayacak şekilde yaptırılır.”

B. Uluslararası Hukuk

32. İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin 5 inci maddesi uyarınca; “Hiç kimseye işkence yapılamaz, zalimce, insanlık dışı veya onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz ve ceza verilemez.”

33. İşkencenin Önlenmesine Dair Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin 2 nci fıkrası uyarınca; “Sözleşmeye Taraf Devlet, yetkisi altındaki ülkelerde işkence olaylarını önlemek için etkili kanuni, idari, adli veya başka tedbirleri alacaktır. 2. Hiçbir istisnai durum, ne harp hali ne de bir harp tehdidi, dahili siyasi istikrarsızlık veya herhangi başka bir olağanüstü hal, işkencenin uygulanması için gerekçe gösterilemez. 3. Bir üst görevlinin veya bir kamu merciinin emri, işkencenin haklılığına gerekçe kabul edilemez.”

34. Aynı Sözleşmenin 16 ncı maddesi uyarınca; “Her Taraf Devlet, yetkisi altındaki ülkelerde 1. Maddede tanımlandığı şekilde işkence derecesine varmayan diğer zalimane, gayriinsani veya küçültücü muamele veya ceza gibi fiillerin, bir kamu görevlisi tarafından veya onun teşviki veya açık veya gizli muvafakati ile veya resmi sıfatıyla hareket eden bir başka şahıs tarafından işlenmesini önlemeyi üstlenecektir. Özellikle, 10., 11., 12. ve 13. maddelerde

yer alan yükümlülükler zalimane, gayriinsani veya küçültücü ceza veya muamele şeklindeki diğer işkence biçimlerine de uygulanacaktır.”

35. Birleşmiş Milletler Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi'nin 7 inci maddesi uyarınca; “Hiç kimse işkenceye ya da zalimane, insanlık dışı ya da küçük düşürücü muamele ya da cezalandırmaya maruz bırakılamaz. Özellikle, hiç kimse kendi özgür rızası olmadan tıbbi ya da bilimsel deneylere tabi tutulamaz.”

36. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin “İşkence yasağı” başlıklı 3 üncü maddesi uyarınca; “Hiç kimse işkenceye veya insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele veya cezaya tabi tutulamaz.”

37. Birleşmiş milletler Mahpusların Islahına Dair Asgari Standart Kurallar(Nelson Mandela Kuralları)'ın 1 inci maddesi uyarınca; “1. Bütün mahpuslar, doğuştan sahip oldukları insanlık onuru ve değeri gözetilerek saygı ile muamele görecektir. Gereğesi ne olursa olsun hiçbir mahpus işkence ve diğer zalimane insanlık dışı veya aşağılayıcı muameleye maruz bırakılamaz ve tüm mahpuslar bu tür muamelelerden korunur.”

38. Birleşmiş Milletler Mahpusların Islahı Hakkında Asgari Standart Kurallar(Nelson Mandela Kuralları)'ın 58 inci maddesi uyarınca;

“1. Mahpusların gerekli gözetim altında, düzenli aralıklarla aile ve arkadaşlarıyla iletişim kurmalarına;

a) Yazışma ve kullanımda, mümkün olan durumlarda telekomünikasyon, elektronik, dijital ve diğer yollarla yazışma yoluyla

b) Ziyaretler yoluyla izin verilir.

2. Eş ziyaretlerine izin verildiğinde, bu hak ayırım gözetmeksizin uygulanır ve kadın mahpuslar bu haklarını erkeklerle eşit olarak kullanabilmelidir. Güvenlik ve haysiyet göz önüne alınarak adil ve eşit erişimi sağlamak üzere esaslar belirlenir ve tesisler müsait hale getirilir.”

39. Avrupa Cezaevi Kurallarınının 1 inci maddesi uyarınca; “Özgürlüğünden yoksun bırakılan herkese, insan haklarının gerektirdiği gibi saygılı davranmalıdır.”

40. Avrupa Cezaevi Kurallarınının 24 üncü maddesi uyarınca;

“24.1. Mahpusların mümkün olabilen sıklıkta mektup, telefon veya diğer iletişim vasıtalarıyla aileleriyle, başka kişilerle ve dışarıdaki kuruluşların temsilcileriyle haberleşmelerine ve bu kişilerin mahpusları ziyaret etmelerine izin verilmelidir.

24.2. Devam etmekte olan bir ceza soruşturması, emniyet, güvenlik ve düzeninin muhafaza edilmesi, suç işlenmesinin önlenmesi ve suç mağdurunun korunması için gerekli görülmesi halinde, haberleşme ve ziyaretlere kısıtlamalar konabilir ve izlenebilir. Ancak adli bir merci tarafından konulan özel kısıtlamalar da dahil olmak üzere, bu tür kısıtlamalar yine de kabul edilebilir asgari bir iletişime izin vermelidir.

24.3. Ulusal hukuk, mahpuslarla iletişim kurması kısıtlanamayacak olan ulusal ve uluslararası kuruluşları belirlemelidir,

24.4. Ziyaretler için yapılan düzenlemeler, mahpuslara aile ilişkilerini mümkün olduğunca normal bir düzeyde sürdürmelerine ve geliştirmelerine izin verecek bir tarzda olmalıdır.

24.5. Cezaevi yetkilileri, dış dünyayla yeterli bir iletişim sürdürmelerinde mahpuslara yardım etmelidirler ve bunun için onlara "uygun destek ve yardım sağlamalıdır.

24.6. Herhangi bir yakın akrabasının ölüm veya ciddi hastalık haberi ilgili mahpusa hemen iletilmelidir.

24.7. Eğer koşullar elveriyorsa, bir mahpusun yalnız başına veya görevli eşliğinde hasta bir yakınına görmesine, bir cenaze törenine katılmasına veya diğer insani sebeplerle cezaevini terk etmesine izin verilmelidir.”

41. Avrupa Cezaevi Kuralları'nın “Disiplin ve cezalandırma” başlıklı 60 ıncı maddesinin ilgili hükmü uyarınca;

“60.4. Verilen ceza, mahpusun ailesiyle olan bağlantısının tamamen yasaklanmasını içermemelidir.”

42. Avrupa Cezaevi Kurallarınının 27.6. ve 27.7. paragrafları şöyledir:

"27.6. Spor, oyunlar, kültürel faaliyetler, özel hobiler ve diğer boş zaman uğraşlarını kapsayan eğlendirici fırsatlar yaratılmalıdır ve mümkün olabildiğince mahpusların bu etkinlikleri organize etmelerine izin verilmelidir.

27.7. Mahpusların egzersiz esnasında ve eğlendirici faaliyetlere katılmaları için birbirleriyle bir araya gelmelerine izin verilmelidir."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

A. Başvurucunun İddiaları

43. Başvuran, ceza infaz kurumunda tek başına tutulmasından kaynaklı tutulma koşullarının tecrite dönüştüğünü, ceza infaz kurumunda çıplak aramaya maruz kalma ve infaz koruma memurları tarafından fiziki saldırıya uğraması nedeni ile işkence ve kötü muamele yasağının ihlal edildiğini, arkadaşlarıyla aynı odaya geçmek için başvurduğu ancak olumlu yanıt alamadığını, yatağının eski ve kirli olduğunu, bel fitiğinden dolayı sağlığının olumsuz etkilendiğini, yatağının değiştirilmesini talep ettiğini, ancak buna da olumsuz yanıt aldığını, spor ve sohbet hakkının olmasına rağmen ortak alana çıkarılmadığını, görüş cezalarından dolayı ailesini uzun zamandır göremediğini iddia etmiştir.

44. Başvuran, ihlal iddiasına muhatap kurumun cevabına karşılık olarak tek tutulmasına gerekçe olarak gösterilen yazı neticesinde yeni bir durum değerlendirmesinin yapılmadığını, kendisi hakkında TBMM'de bir siyasi partinin genel başkanının tehdit söyleminde bulunduğunu, eğer kendisine bir şey olacaksa bu parti üyesi veya sempatanı insanlarca veya kurum personeli ya da diğer dosyalardan olan kişilerce olacağını, PKK davasından hükümlü/tutuklu arkadaşlarınca olmayacağını, söz konusu yazının hiçbir dayanağının bulunmadığını, kendisi hakkında güvenlik gerekçe gösterilerek mutlak bir tecrit uygulandığını, can güvenliğinin tehlike altında olduğunu, psikolojik baskı ve cezalandırma uygulandığını,

kendisini arkadaşlarının yanında güvende hissettiğini, bu konuda tüm sorumluluğu üstlendiğini ifade etmiştir.

B. İhlal İddiasına Muhatap Kurumun Yanıtı

Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte, Kurum idaresi;

45. Tutuklu N S; 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "Zorunlu Nedenlerle Nakil" başlıklı 56 ncı maddesi ile 05/06/2015 tarih ve 167 No.lu Genelgenin "İkinci Bölüm" 17 inci maddesinin birinci fıkrası gereğince Güvenlik nedeniyle 29/03/2018 tarihinde İ Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan, nakil geldiğini,

46. Adı geçenin kuruma ilk giriş muayenesinin B Devlet Hastanesinde yapılmış olduğunu, düzenlenen Genel Adli Muayene Formlarında darp cebir izlerine rastlanılmadığı şeklinde rapor düzenlendiğini,

47. Ceza İnfaz Kurumunda barındırılmakta olan hükümlü/tutukluların büyük çoğunluğunun PKK terör örgüt üyesi olduklarını, N S'nun, her ne kadar örgüt adına suç işlemesi nedeniyle tutuklanmış ise de tevkif müzekkeresinde adam öldürmek suçunun geçtiğini (20/02/2015 tarihinde Ege Üniversitesinde Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun öldürülmesi olayı) bakanlık emirleri gereğince de kişinin tek kişilik odada kalacağı talimatı verilmesine rağmen cezaevimizde bulunan PKK temsilcilerinin idaremizle zaman zaman görüşme talep ettiklerini, görüşme talepleri neticesinde ise N S'nun, PKK örgüt üyesi olduğunu söylediğini, akabinde kendi arkadaşlarının yanına verilmesi için defalarca talepte bulduklarını, fakat isteklerinin kabul edilmediğini, isteklerinin kabul edilmemesi üzerine çeşitli basın yayın kuruluşlarına işkence yapıldığı iddiası ile basında baskı oluşturmaya yönelik ve toplumda infial yaratacak olaya sebebiyet vermeye çalıştıklarını,

48. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünün talimatları doğrultusunda N S'nun, oda yerleştirilmesinin yapılmış olup, halen üç kişilik odada tek başına kaldığını, Bakanlık talimatları doğrultusunda gerekli güvenlik önlemlerinin alınarak infazının devam ettiğini, adı geçenin hücrede tecrit edildiği, çıplak aramaya maruz kaldığı, işkence gördüğü, ölümle tehdit edildiği iddialarının asılsız olup gerçeği yansıtmadığını, adı geçenin herhangi bir can güvenliği riskinin bulunmadığını,

49. Adı geçenin kurum tarafından düzenlenen sosyal faaliyet programlarına tek başına katıldığını, Bakanlık talimatları doğrultusunda tek başına çıkması gerektiğinden sohbet faaliyetine çıkartılmadığı, yalnızca çok amaçlı salona ayda bir kez olmak koşuluyla çıkartıldığı,

50. Başvuranın disiplin dosyasının tetkikinden ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezalarının olduğunun, bu cezaların kesinleşmesini müteakip infaza alındığının tespit edildiğini, ancak ziyaret cezalarının infazda olmadığı zamanlarda ziyaret görüşü için gelen ziyaretçileri ile görüştürüldüğünü belirtmiş olup ilgili rapor, dosya ve ekler yazıda sunulmuştur.

C. Değerlendirme

İşkence ve darp iddialarına ilişkin olarak

51. 20.4.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun 9'uncu maddesinde, Kurumumuzun İşkenceye ve Diğer Zalimane, Gayriinsanî veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine Ek İhtiyari Protokol hükümleri çerçevesinde ulusal önleme mekanizması olarak görev yapmak ve özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmekle görevli olduğu düzenlenmiştir.

52. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu 17'nci maddesi 9'uncu fıkrası bağlamında, 24.11.2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin "Ön İncelemenin Yapılması" başlıklı 48 inci maddesine uyarınca başvuruların, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulması gerekmekte olup Yönetmeliğin 49 uncu maddesi birinci fıkrasına göre Başvurunun, 48 inci maddede yer alan şartlardan herhangi birini taşımaması hâlinde incelenemezlik kararı verileceği,

53. Yine Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu 17'nci maddesi 4'üncü fıkrasında Yasama ve yargı yetkilerinin kullanılmasına ilişkin işlemler, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu kararları ile Anayasanın yargı denetimi dışında bıraktığı işlemler başvurunun konusu olamayacağı ile Kuruma başvuru hususunda aynı maddenin 2'nci fıkrasında kanuna aykırı olduğunu iddia edinilen uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep edilmeden kuruma başvuruda bulunulamayacağı düzenlenmiştir.

54. Başvuru konularından (infaz koruma memurlarının fiziksel şiddet uygulamaları) işkenceye ilişkin iddiaların yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemlerden olması sebebiyle Kurumumuz görev alanı içerisine girmemektedir. Kaldı ki başvurucu bu hususa ilişkin yasal hakkını kullanmıştır ve iç hukuk yolları henüz tüketilmemiştir ve yargılama faaliyetinin devam ettiği gelen bilgi ve belgelerden ve yine Başvurucunun kurumumuza yapmış olduğu başvuru dilekçesindeki iddialara ilişkin olarak da Bolu Cumhuriyet Başsavcılığınca yeni bir soruşturma açıldığı ve 2018/6338 numaralı dosya üzerinden devam ettiği anlaşılmaktadır.

55. Kaldı ki bu hususa ilişkin daha önce TIHEK Kurulu tarafından incelenemezlik kararı verilmiş olup, Uygulama Yönetmeliğinin 48 inci maddesi bağlamında Kurum tarafından daha önce sonuçlandırılan bir başvuruyla, sebepleri, konusu ve taraflarının aynı olan başvurular hakkında incelenemezlik kararı verilir.

Tecrit altında tutulduğu iddialarına ilişkin olarak

i. Kabul edilebilirlik yönünden

56. Başvuranın iddia ve talepleri doğrultusunda ön inceleme şartlarının esasla birlikte incelenmesine karar verilmiştir.

ii. Esas incelemesi yönünden

57. Başvuran, tek kişilik odada tutulduğu, spor ve sohbet hakkından yararlandırılmadığı ve ailesi ile görüştürülmediği yönündeki iddiaları ile tecrit altında tutulduğunu savunmaktadır.

58.“AİHM, tamamen duyuşal yalıtma ile birlikte bütünüyle sosyal yalıtmanın kişiliğı tahrip edeceğini ve güvenlik veya başka gerekçelerle haklı gösterilmeyecek bir insanlık dışı muamele biçimi oluşturacağını belirtmiştir. Diğer taraftan mahkûmların diğer mahkûmlarla görüşmesinin yasaklanmasının güvenlik, disiplin veya önleyici tedbirlerin gerektirdiğı koşullarda Sözleşmenin 3. maddesinin ihlali olarak değerlendirilemeyeceğı belirtilmiştir. (bkz. Öcalan/Türkiye, B.No: 46221/99, 12/5/2005, § 191). Ayrıca güvenliğı sağlama, tutulan kişiyi diğer tutulanlardan koruma, devam eden yargılamada sanıkların hileli işbirliğı yapmalarını veya tutulan kişinin dışarıdakilerle suç için işbirliğı yapmalarını önleme gibi amaçlarla, tek başına tutma tedbirinin uygulanması da mümkündür. Başka bir ifade ile sıkı güvenlik rejimine ilişkin bir tedbir olan tek başına tutma kendiliğinden Sözleşme'nin 3. maddesine aykırı bir müdahale sayılmaz (bkz. Van der Ven/Hollanda, § 50). Uzun süre başkalarından ayrı tutmanın Sözleşme'nin 3. maddesi kapsamında bir ihlal oluşturup oluşturmayacağı değerlendirirken olayın içinde bulunduğu özel koşullara, tedbirin zorunluluğuna, süresine, izlenen amaca ve ilgili kişi üzerindeki etkilerine bakılması gerekir (bkz. Rohde/Danimarka, § 93).” (AYM, Turan Günana Kararı, § 43)

59. Yüksek güvenliklı bir cezaevinde tutulan mahkûmun beden ve ruh sağliğı için uzun süre veya süresiz sosyal yalnızlaştırmaya maruz bırakılmaması elzemdir. Ancak tek başına tutma veya tecrit olarak adlandırılabilcek bir yalnızlaştırmadan bahsedebilmek için sohbet imkânının kısıtlanmasından öte mahkûmun diğer tüm iletişim imkânlarının da elinden alınması gereklidir. CPT'nin 2011 yılındaki Kırıkkale F Tipi Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu için hazırladığı raporda 45/1 sayılı Genelge uyarınca (bkz. 20) mahkûmlara tanınan sohbet hakkının azami bir şekilde kullanılmasını ve mahkûmlar için daha geniş aktivite seçeneğı sunulması tavsiye edilmiştir. Mahkûmların daha uzun süreli sohbet imkânından yararlandırılması maruz kaldıkları güvenlik rejiminin sıkıntılarını azaltmak için önemlidir. Ancak bu hususun güvenlik gibi cezaevi için kaçınılmaz gerekçelerle kısıtlanmasının tek başına başvuruçunun "insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye" tabi tutulduğu veya tek başına kalma tedbirinin işlediğı suçun niteliğı nedeniyle yüksek güvenliklı bir cezaevinde tutulmanın pratik gerekleri çerçevesinde başvuruçunun katlanması gereken elem seviyesinden daha fazla bir eziyet seviyesine ulaştığı söylenemez. (AYM, Turan Günana Kararı, § 46)

60. Karara konu başvuruda başvuranın işlediğı disiplin suçları nedeniyle ziyaretçi kabulünden ve haberleşme veya iletişim araçlarından mahrum bırakma cezalarına çarptırıldığı, bu cezaların kesinleşmesi durumunda cezaların infaz edildiğı, cezaların kaldırıldığı veya infaz edilmediğı dönemlerde ise başvuranın avukatları ve akrabaları ile görüşmeler gerçekleştirilebildiğı görülmüştür.

61. Bunun yanında başvuranın suikaste uğrayacağı yönündeki duyumu içeren Bakanlık yazısı dolayısıyla başvuranın can güvenliğinin sağlanması, AİHS'in 2 inci maddesi kapsamında devletlere pozitif bir yükümlülük yüklemektedir. Bu anlamda başvuranın tek kişilik odada tutulması ve diğer özgürlüğünden mahrum bırakılanlardan uzak tutulması zorunlu bir güvenlik önleimidir. Bu çerçevede başvuranın, kendisine uygulanan infaz rejimi meşru bir amaç

çerçevesinde orantılı olarak gerçekleştirilmekte olup başvuranın süresiz bir sosyal yalnızlaştırmaya maruz kaldığı kabul edilemeyecektir.

62. Açıklanan nedenlerle, başvurucunun iddialarının kötü muameleden bahsedebilmek için gerekli ağırlık eşiğini aşmadığı anlaşılmakla işkence ve kötü muamele yasağının ihlal edilmediği sonucuna varılmıştır.

VI. KARAR

Açıklanan mevzuat ve gerekçeler çerçevesinde;

1. İşkence ve darp iddialarına ilişkin iddiaların incelenmesinin **KABUL EDİLEBİLİR OLMADIĞINA**,

2. Tecrit altında tutulmaya ilişkin iddiaların incelenmesinin **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA**,

3. Tecrit altında tutulmaya ilişkin iddialar yönünden **KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE**,

4. Kararın taraflara **TEBLİĞİNE**,

5. Kararın **KAMUOYUNA DUYURULMASINA**,

6. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemelerinde yargı yoluna başvurulabileceğine,

17.07.2019 tarihinde, H... M... ve S... B...’ın karşıoyu ve M... K...’ nın ek görüşüyle, **OYÇOKLUĞUYLA**, karar verildi.

KARŞI GÖRÜŞ

6701 sayılı kanunda hangi başvuruların inceleneceği ve karara bağlanacağı açıkça belirtilmiştir. Kurum insan haklarının ihlali iddiası ile başvuru kabul edememektedir. Ayrımcılık ve Ulusal Önleme mekanizması kapsamındaki başvuruları kabul etmektedir. Ayrımcılık yasağının ihlali, başvurunun konusu olmasında bir tereddüt bulunmamaktadır. Sorun, Ulusal Önleme Mekanizmasındaki başvurularda ortaya çıkmaktadır. Kurumun bu alandaki görevi:

- İşkence ve kötü muamele ile mücadele etmek ve bu konuda çalışmalar yapmak,
- İşkenceye ve Diğer Zalimane, Gayriinsanî veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine Ek İhtiyari Protokol hükümleri çerçevesinde ulusal önleme mekanizması olarak görev yapmak,
- Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmektir.

Burada cevaplanması gereken sorular bulunmaktadır.

1-Hangi başvurular UÖM kapsamında kalmaktadır?

2-Ceza ve tutukevlerinden veya özgürlüğünden mahrum kalınan yerlerden yapılan her başvuru UÖM kapsamında mıdır?

Her ne kadar UÖM kapsamında kalan başvuruların ayrıntısı yönetmelikle düzenlenmesi gerekir ise de 6701 sayılı Kanunun ilgili maddeleri, İşkenceye ve Diğer Zalimane, Gayriinsanî veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi ve Paris Prensipleri birlikte değerlendirildiğinde şu sonuçlar ortaya çıkmaktadır:

1-Kurumun bu alandaki görevi işkence ve kötü muameleyi önlemek ve bu konuda çalışmalar yapmaktır.

2-İşkence ve kötü muamele TCK da suç olarak tanımlanmıştır. Şikayetler Cumhuriyet Savcılıkları tarafından yöntemince soruşturulur. Kurumun bu şekildeki bir iddia ile karşılaşması halinde suç duyurusunda bulunmaktan başka söz konusu iddayı soruşturma yetkisi ve görevi bulunmamaktadır.

3-Bu şekilde bir ihlalin var olduğu iddiası ile yapılan bir başvuruda başvurana; Kurumun insan hakları yasağı ihlali konusunda başvuru kabul edemediği belirtilerek izleyebileceği adli ve idari yollar gösterilerek başvurunun işleme konmaması gerektiği bildirilmelidir.

Kurumun bu güne kadar uygulamasına baktığımızda ceza ve tutukevlerinden veya özgürlüğünden mahrum kalınan yerlerden yapılan her başvuruyu UÖM kapsamında değerlendirdiği, başvuru şekil ve şartlarının dikkate alınmadığı görülmektedir. Somut başvuru da bu minvalde değerlendirilmiş ve ihlal incelemesi yapılmıştır.

Sonuç itibari ile;

İşleme konmayacak bir başvuru için ihlal incelemesi yapılmıştır. Bu sebeple başvurunun işleminden kaldırılması gerekir.

Bu gerekçelerle çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

H... M...
Kurul Üyesi

KARŞI OY

Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun asli görevlerinden biri de özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmektir.

Başvurular kenar başlığını taşıyan Kanunun 17/2. maddesinde;

İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder.

Yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin başvurular işleme konulmaz.

Kanunun 17/8 maddesinde özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvuruları hakkında 17.madde hükümlerinin uygulanacağı belirtilmektedir.

Kanunun ihlal incelemeleri kenar başlıklı 18.maddesinde de Kurum, başvuruları ve resen yaptığı incelemeleri başvuru ve resen inceleme kararı tarihinden itibaren en geç üç ay içinde sonuçlandırır. Bu süre, Başkan tarafından bir defaya mahsus olmak üzere en fazla üç ay uzatılabilir. denmektedir.

Kanunun bu hükümleri emredicidir.

Yukarıdaki mevzuat doğrultusunda başvuru dosyası incelendiğinde;

1-Kanunun 17/2. Maddesindeki “İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder.” hükmü dikkate alınmadığı gibi yargı yetkisinin kullanılmasını gerektirecek bir işlem başvuru konusu edilmiştir.

2-Ayrıca başvuru tarihi 28.11.2018 olmasına rağmen Kurul gündemine 16.07.2019 tarihinde gelmiştir. Kurumun, başvuruları ve resen yaptığı incelemeleri başvuru ve resen inceleme kararı tarihinden itibaren en geç üç ay içinde sonuçlandırması gerekir. (Bu süre, Başkan tarafından bir defaya mahsus olmak üzere en fazla üç ay uzatılabilir)

Kanunun bu amir hükümlerine aykırı bir şekilde ihlal incelemesi yapılması ve ihlal incelemesi için de kanunun öngördüğü sürenin aşılması sebebi ile çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

S... B...
Kurul Üyesi

İLAVE GÖRÜŞ

1- Kurul kararında yer alan “başvuru konularından (infaz koruma memurlarının fiziksel şiddet uygulamaları) işkenceye ilişkin iddiaların yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemlerden olması sebebiyle Kurumumuz görev alanı içerisine girmemektedir.” ibaresi yanlış anlaşılabilir nitelikte kaleme alınmıştır. Sanki işkenceye ilişkin iddialar Kurulun görev alanı dışında kalmaktadır gibi algıya neden olabilecek niteliktedir. Oysa işkence ve kötü muamele iddiaları da Kurulun görev alanı içindedir. Ancak burada olduğu gibi olay yargıya intikal ettiği için Kurul müdahil olmamaktadır.

2- Diğer taraftan başvuranın, tek kişilik odada tutulduğu, spor ve sohbet hakkından yararlandırılmadığı ve ailesi ile görüştürülmediği yönündeki iddiaları her ne kadar işkence ve kötü muamele boyutuna ulaşmamakta ise de idarenin takdir yetkisini sık sık kısıtlayıcı yönde kullandığı görülmektedir. Mahpusların rehabilitesi ve yeniden topluma kazandırılması amaç olarak düşünüldüğünde bu tür sınırlamalar istisnai olarak uygulanmalıdır. Mahpusa verilen disiplin cezalarının, onu sosyal hayattan, yakınlarından ve ailesinden uzaklaştırma amacına hizmet etmemeli, aksine onlarla ilişkisini sıklaştırma amacı gütmelidir. Benzeri cezaların mahpusu daha da hırçınlaştıracağı, böylelikle disiplinsiz davranışlara iteceğini unutmamak gerekir. Bu nedenle cezaevi yönetiminin bu konuda daha duyarlı davranması gerektiğini düşünmekteyim.

M... K...

İkinci Başkan